

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/104/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816203985
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816203985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Š. X, F. Q. W., Š. K. Y. N., o zaplatenie 1035,14 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 283,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 283,92 eur z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1035,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1035,14 eur od 16.04.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 29.11.2005 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty T., G..Y. (ďalej len „Zmluva“) s tým, že žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 597,49 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 19,92 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06.04.2016 nový výpis z bankovej s konečným stavom ku dňu 31.03.2016 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1035,14 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1035,14 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2016, t.j. v lehote splatnosti do dňa 15.04.2016. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. do dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 16.07.2016 do zaplatenia.

2. Podaním zo dňa 12.04.2017 zoberal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 283,92 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 751,22 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 751,22 eur od 16.04.2016 do zaplatenia a trovy konania.

3. Žalobca k žalobe doložil žiadosť o aktiváciu Karty T- Mobile, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. a výpis z Pôžičkovej karty Žolík.

4. Žalobca v podaní zo dňa 12.04.2017 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaný dňa 28.11.2005 vyplnil žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu karty T-Mobile zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty T., G..Y.. Zo strany banky bola žiadosť schválená dňa 29.11.2005. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnoveného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 597,49 eur so zmluvným úrokom vo výške 18 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 19,92 eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 07.02.2006 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 31 písm. b) Obchodných podmienok spoločnosť Consumer finance holding listom zo dňa 01.06.2013 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, pričom odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. V ďalšom uviedol, že v nimi predloženej dokumentácii sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. a jeho prílohy č. 2 o výške ročnej úrokovej sadzby 18 %, ako aj výške schváleného úverového rámca 597,49 eur a výške štandardnej mesačnej splátky 19,92 eur. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 07.02.2006 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Čo sa týka sumy 1035,14 eur tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 1035,14 eur pozostáva z istiny 405,29 eur, poplatkov 106,72 eur, štandardného úroku 345,93 eur a sankčného úroku 177,20 eur. Pokiaľ ide o sankčnú úrokovú sadzbu uviedol, že ide o úrokovú sadzbu, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky a je oznámená v lehotách v súlade so zmluvou a platnými právnymi predpismi. Obsahom predmetného vyjadrenia bol aj rozpis debetných a kreditných transakcií, z ktorých vyplýva, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 740,82 eur a celkovo uhradil sumu 1663,88 eur. S predmetným vyjadrením doručil tunajšiemu súdu aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s., vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti spolu s kópiou doručky, Cenník T., G..Y.. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s.

5. V priebehu konania podal žalobca na tunajší súd návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 17.01.2017 č.k. 7C/104/2016-35 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil ako nový žalobca: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

6. Pôvodný veriteľ T., G.. Y. prostredníctvom spoločnosti Slovenské kreditné karty, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 29.11.2005 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty T., G..Y. tak ako to vyplýva so žiadosťou o aktiváciu Karty T-Mobile. Žalovaný požiadal o poskytnutie karty s úverovým rámcom 18000 Sk, výškou mesačnej splátky 600 Sk. Žalovaný podpisom tejto zmluvy vyhlásil, že pred jej podpisom sa oboznámil s OP, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa Článku IV. posledný odsek žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty T.Ú., G..Y. vydávanej v spolupráci s SKK. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi.

7. Podľa preambuly Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ďalej len „obchodné podmienky“), tieto obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a klientom uvedeným v zmluve.

8. Podľa čl. II. bod 1. Obchodných podmienok, vydanie hlavnej karty je podmienené schválením žiadosti bankou a stanovením úverového rámca a mesačnej splátky. O vydanie dodatkovkej karty môže klient požiadať len s písomným súhlasom osoby, na ktorej meno má byť vydaná.

9. V zmysle čl. III. bod 7. Obchodných podmienok, hlavná karta sa vydáva s dobou platnosti 2 rokov. Platnosť karty končí v posledný deň kalendárneho mesiaca vyznačeného na karte alebo jej zrušením. Spolu s vydaním hlavnej karty banka automaticky otvára kartový účet.

10. V zmysle čl. IV. bod 16. Obchodných podmienok držiteľ karty je oprávnený čerpať kartou peňažné prostriedky do výšky maximálneho denného limitu čerpania kartou, maximálne od výšky úverového rámca.

11. Ako sa uvádza v čl. V. bod. 22. Obchodných podmienok, všetky transakcie hlavnou a dodatkov kartou sú zaúčtované bankou na ťarchu kartového účtu v deň obdržania avíza o záväzku.

12. Podľa čl. V. body 27. a 28. Obchodných podmienok, klient je povinný uhradiť každú sumu splatnú podľa zmluvy s použitím variabilného symbolu identifikujúceho kartový účet tak, aby úhrada bola pripísaná na účet uvedený vo výpise najneskôr v deň splatnosti. Výška povinnej splátky sa určuje v posledný deň v kalendárnom mesiaci. Pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, výška povinnej splátky sa rovná štandardnej splátke. V prípade, ak akákoľvek časť povinnej splátky za predchádzajúce obdobie nebola splatená, výška povinnej splátky za bežné obdobie sa vypočíta ako súčet štandardnej splátky a akejkoľvek nesplatennej časti povinnej splátky za predchádzajúce obdobie.

13. Podľa čl. VI bodu 35 a 36 Obchodných podmienok, poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v Cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky. Štandardná, sankčná, zvýšená a vkladová úroková sadzba sú pohyblivé. Ich výška je určená bankou v zmysle zásad úrokovej politiky banky, ktoré sú súčasťou cenníka a sú zverejnené na výveskách v obchodných priestoroch banky. Cenník sa považuje za súčasť zmluvy, banka je oprávnená jednostranne meniť cenník s účinnosťou od prvého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po tom, čo bola klientovi zmena cenníka písomne oznámená.

14. Klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať úrokovú mieru nákladov (RPMN) spojenú s revolvingovým úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní revolvingového úveru klientom. Skutočnú RPMN je možné vypočítať spätne podľa skutočného čerpania revolvingového úveru a uskutočnených splátok. Správca oznámi klientovi RPMN za obdobie uplynulých 12 mesiacov na základe písomnej žiadosti klienta. Náklady s tým spojené sa zaúčtujú na ťarchu kartového účtu (čl. VI bod 37 Obchodných podmienok).

15. V zmysle čl. XIII bodu 71 Obchodných podmienok, zmluva medzi klientom a bankou uzatváraná podľa týchto obchodných podmienok je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na ktorú sa vzťahujú špeciálne ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

16. Z výpisu z karty T- Mobile na meno žalovaného od 07.01.2009 do 31.03.2016 súd zistil, že žalovaný výberom z bankomatu, ako aj platbou predmetnou kartou vyčerpal celkovo sumu 80 eur, pričom celkovo uhradil sumu 1006,64 eur. Z prehľadu je taktiež zrejmé, že právnym predchodcom žalobcu boli účtované žalovanému aj rôzne poplatky a úroky.

17. Listom s názvom vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 01.06.2013 spoločnosť Slovenské kreditné karty, a.s. oznámila žalovanému, že v súlade s Obchodnými podmienkami pristúpili k vypovedaniu zmluvy a vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku vo výške 566,24 eur s tým, že mu zároveň ponúkli možnosť zaplataenia vyčísleného dlžného zostatku bez narátania požadovania úhrady denného sankčného úroku v termíne najneskôr do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 05.06.2013.

18. V zmysle Cenníka T., G..Y. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, výška štandardnej úrokovej sadzby pre kartu T-mobile 18 %. p.a.

19. Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov v súlade so zásadou hospodárnosti.

20. Žalovaný uviedol, že si je vedomý toho, že dlžnú pohľadávku nesplácal. Na bližšie okolnosti podpísania žiadosti sa už nepamätá.

21. Podľa § 144 a § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť šťasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. V zmysle § 146 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

23. Žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplataenie istiny vo výške 283,92 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a preto súd v tejto časti konanie zastavil.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. V zmysle § 2 písm. a) a b) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

27. Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

28. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

29. Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

31. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

33. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Z ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

36. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

37. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba P. O. U. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 29.11.2005 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

39. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

40. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

41. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

43. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

44. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné

podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

45. Po čiastočnom späťvzati žaloby zostalo predmetom konania tak ako to uviedol aj právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zaplataenie sumy 751,22 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 751,22 eur od 16.04.2016 do zaplataenia.

46. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 29.11.2005 (dátum kedy bola žiadosť podpísaná pôvodným žalobcom) zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcom žalovanému v rámci úverového rámca, pričom v predmetnej zmluve bol dojednaný schválený úverový rámec a povinná mesačná splátka. Žalovaný finančné prostriedky čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Ku dňu 01.06.2013 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého úveru. Jednotlivými výbermi žalovaný odčerpal finančné prostriedky vo výške 740,82 eur a v prospech pôvodného veriteľa žalovaný celkovo uhradil sumu 1663,88 eur.

47. Uzatvorená úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

48. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 600 Sk (19,92 eur) bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

49. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

50. Rovnako v zmluve nie je uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zisťiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, no napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť.

51. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov,

ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. Neuvedenie RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch má za dôsledok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

52. Okrem toho zmluva neobsahuje ani údaj o výške poplatkov a úrokov. Výška úrokovej sadzby je uvedená iba v Cenníku pôvodného veriteľa a podľa názoru súdu nie je takéto určenie úrokovej sadzby dojednaním v súlade s uvedeným zákonom.

53. Z výpisu debetných a kreditných transakcií predložených žalobcom je zrejmé, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 740,82 eur a uhradil sumu 1663,88 eur a teda na istine úveru už nie je povinný uhradiť žiadne finančné prostriedky. Súd preto uplatnený nárok žalobcu považoval za nedôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

54. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a túto priznal žalovanému v rozsahu 100%, ktorý mal vo veci plný úspech, keď súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

57. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.